

den uden dog at skulle komme nær saa udførligt ind paa den som det ærede Medlem for Aarhus Amts 3die Valgkreds. Det ærede Medlem citerede, hvad der i Lov af 27. April 1900 om forskellige Erhvervelser til Statsbanerne staar i § 1 f. om Erhvervelse af Godsbanegaarden i Aarhus; men det ærede Medlem citerede ikke det hele — jeg siger det ikke som en Behjælpelse, men jeg vil supplere det ærede Medlems Udtalelser. Det hedder nemlig videre i det samme Litra f.: „Om Benyttelsen i fornævnte Øjemed af de saaledes erhvervede Arealer, der blive at inddrage under Statsbanernes Grund, træffes nærmere Bestemmelse ved Lov.“ Nu kunde det ikke falde mig ind at nægte, at ogsaa Finansloven er en Lov; men det har sikkert ikke nogen Sinde været nogen Rigsdagsmands Opfattelse, den Gang man vedtog den citerede Bestemmelse, at den betød, at man kunde afgøre Sagen paa Finansloven. Jeg sad da for Resten selv i Rigsdagen, da denne Sag var for, og jeg ved, at man netop vilde slaa fast den Gang, at der skulde gives Rigsdagen en saadan Adgang, som Forelæggelsen af en særlig Lov giver, til at drøfte Spørgsmaalet. Jeg skal derfor ikke nægte, at det forbavtede mig i allerhøjeste Grad, at man nu mente at kunne se fuldstændig bort fra, hvad der var vedtaget af Rigsdagen i denne Henseende, og jeg har ikke kunnet undlade at gøre disse Bemærkninger, som jeg havde en vis Fristelse til at fremsætte allerede ved Finanslovens første Behandling, fordi jeg tror, det er rigtigt at faa slaaet fast, at naar Rigsdagen paa den Maade udtrykkeligt har udtalt, at den ønsker en Sag gjort til Genstand for en saadan særlig Behandling, som en Sag kan blive Genstand for, naar den kommer paa et særligt Lovforslag, saa skal Administrationen rette sig efter det; det er det mindste Hensyn, man kan forlange fra Administrationens Side, indtil Rigsdagen i alt Fald paa anden Maade tilkendegiver, at den ikke ønsker denne Lejlighed til at beskæftige sig med Sagen under et særligt Lovforslags Form.

Jeg vil i denne Forbindelse ogsaa gøre opmærksom paa — og jeg skal gerne tage min Part af Ansvaret for den Tid, hvor jeg selv var Minister for offentlige Arbejder —, at der synes at have været og fremdeles at være en stærk Tendens, specielt indenfor Statsbaneadministrationen, til at ville have ordnet saa meget som muligt af den Slags Ting paa Finansloven i Stedet for ved særlige Love. Jeg næv-

ner f. Eks., at det ikke kan nægtes, at vi er kommet et godt Stykke i Retning af at gennemføre et Dobbeltspor i Jylland helt nede fra Grænsen, i hvert Fald fra Lunderskov, til Aarhus eller Randers, eller hvor langt man nu vil have det, Stykke for Stykke og Stump ved Bevillinger paa Finansloven. Jeg er ikke helt sikker paa, at det er rigtigt, at man paa den Maade, jeg kan maaske sige, lister det ene Stykke Dobbeltspor igennem efter det andet, thi der kunde dog være Forhold, som Rigsdagen burde have Lejlighed til at overveje i Forbindelse med Spørgsmaalet om Gennemførelsen af dette Dobbeltspor, og hvis det er Meningen, at vi skal have Dobbeltsporet helt op igennem Jylland, til Aarhus, Randers, Aalborg, eller hvor langt det nu skal være, saa vilde det i Virkeligheden, ogsaa set fra Statsbanernes Synspunkt, men i hvert Tilfælde set fra Lovgivningsmagtens Synspunkt, være langt at foretrække at faa slaaet fast, at man skal have Dobbeltsporet, og tage Bestemmelsen under eet frem for at tage en lille Bid hist og saa en anden her. Men de samme Bemærkninger, den samme Kritik, kan jeg kalde det, thi jeg indrømmer, at det i Virkeligheden er en Kritik, kan ogsaa fremsættes overfor enkelte andre Forhold, som man søger at faa løst ved Bevillinger paa Finansloven i Stedet for ved særlig Lov.

Jeg har ikke kunnet tilbageholde disse noget kritiske Bemærkninger, fordi jeg synes, at ved at tage Aarhus Banegaards Forhold op paa Finanslovsforslaget, saaledes som det var foreslaaet af den højtærede Minister, vilde man — maa jeg sige det saadan — have slaaet sin egen Rekord i Retning af at undlade at tage saadanne Sager paa særlig Lov, men søge at faa dem ordnet paa Finansloven.

Naar jeg saa skal gaa over til at knytte nogle Bemærkninger baade til Lovforslaget, specielt dets Motiver, og til de Udtalelser, der er fremsatte, vil jeg begynde med, hvad det ærede Medlem for Aarhus Amts 3die Valgkreds (F. F. Samuelson) udtalte, naar han gik ud fra, at de Motiver, der ledsagede det Lovforslag, som jeg havde den Ære at fremsætte i Samlingen 1908—09 om Ordningen af Aarhus Banegaardsforhold, efter hans Opfattelse i Virkeligheden beviste det modsatte af, hvad det var Meningen, at de skulde bevise; de beviste nemlig, at det eneste rigtige i Virkeligheden var at lave en Centralbanegaard i Mølleengen i Stedet for at lægge en Godsbanegaard der og beholde Personbanegaarden paa dens nuværende Plads. Naar det ærede